

FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI Katedra filozofie	PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): ~~vedoucího~~ / oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Petr Jirák

Práci předložil(a): Kateřina Jindrová

Název práce: Pojetí času v textech Aristotela a Augustina

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Autorka se v předložené práci věnuje nejdříve pojetí času u Aristotela, v další části u Augustina. Tato dvě pojetí jsou následně komparována. Cíl práce naplněn byl, ale s četnými výhradami, především co se obsahové stránky práce týká.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Zvolené téma práce je náročné a vyžaduje porozumění pramenným textům a orientaci v sekundární literatuře. V této oblasti se však autorka dostává do nesnází. Obtížné texty je třeba interpretovat za pomoci sekundární literatury, ale absence jejího dostatečného množství vede autorku k tomu, že obě zásadní výkladové části (tj. o pojetí času u Aristotela a Augustina), jsou složeny především ze seřazených myšlenek vybraných badatelů. Patrné je to především v části pojednávající o Aristotelovi, která je složena především z knížky (2 esejí) Milana Mráze. Zde autorka kopíruje dokonce jeho vlastní metodický postup výkladu z dané knihy, v některých pasážích jde o vědomé citování a parafrázování, někdy však autorka přejímá Mrázovy postupy a formulace nevědomě (srov. např. bakalářská práce, s. 4/Mráz, s. 42).

Za hlavní problém však považuji to, že sekundární literatura nijak nenapomáhá přehlednému a srozumitelnému výkladu primární literatury. Studentka za sebe řadí jednotlivé výklady sekundárních autorů bez dalšího vysvětlení, text se tak na mnoha místech stává zcela nesrozumitelným pro čtenáře, který by nebyl znalý jak primárního textu, tak vybraných sekundárních interpretací. Vlastní přínos v této části není vůbec patrný. Druhá stěžejní část práce o Augustinovi nese obdobné rysy. Text této části bakalářské práce je srozumitelnější proto, že charakter textu i vybraní autoři jsou svým stylem přístupnější.

Autorka se na žádném místě nedistancuje od výkladu obsaženého v sekundární literatuře, proto působí část pojednávající o Aristotelovi a část o Augustinovi, jako by je psal někdo jiný. Nedostatek sekundární literatury způsobuje, že lze obě hlavní části zredukovat na kompilát sestávající zhruba ze dvou autorů (v první části jde především o Mráze a Sokola, ve druhé o Flosse a Karfíkovou).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev práce je dobrý, bez gramatických chyb. Poznámkový aparát se omezuje na odkazy do primárního textu a k sekundární literatuře, nelze zde nalézt žádný doplňující/vysvětlující text. Grafická úprava vyhovuje požadavkům na bakalářskou práci.

Problém spatřuji ve členění práce. Podkapitola 2.1 je ústřední částí, ve které se autorka věnuje Aristotelově pojetí. Zde postrádám podrobnější členění, které by se věnovalo jednotlivým termínům Aristotelova pojetí a vztahům mezi nimi. Obecně zde postrádám alespoň stručné uvedení zásadních Aristotelových předpokladů. Podkapitola 2.2 se oproti tomu jeví nadbytečná, autorka se zde věnuje dalším výskytům úvah o čase v Aristotelových ostatních spisech. Tato část práce představuje pouhý výčet, zbytečný pro práci jako celek. Tyto informace bylo možné vhodně využít v poznámkovém aparátu. Kapitola 5 je zajímavá, svědčí o zamyšlení se nad tématem, ale kapitola se mi jeví v kontextu práce jako nadbytečná, opět bych doporučoval začlenění spíše do poznámkového aparátu. Navíc se zde autorka dostává od specifických vybraných teoretických systémů na obecnější společensko–historicko–kulturní pozadí, tento přechod je zde problematický.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je rozporuplný. Téma práce je obtížné a autorka si jeho obtížnost uvědomuje, snaží se s problémy vypořádat. Tato snaha však v sobě nese dva základní problémy. Prvním je nevhodné členění práce, druhým pak nedostatek sekundární literatury. Nejen co do počtu (který je opravdu velmi nízký, mnoho zdrojů ze seznamu literatury lze jen těžko uznat), ale též co do práce s nimi. Autorka se omezuje na postupné řazení jednotlivých pasáží sekundárních autorů bez vlastního vysvětlení či doplňujícího výkladu. Dále v textu v podstatě chybí práce s cizojazyčnou literaturou, což je vzhledem k tématu, ke kterému existuje celá řada výborných publikací, zarážející. V práci je nalezeno jediné místo, kde se se zahraničním textem pracuje, ale zůstává otázkou, do jaké míry se jedná o vhodně vybraný text (vybraný text se zabývá problémy na úrovni řeckého jazyka, srov. s. 13).

Za povedenou část práce lze považovat vzájemné porovnání obou koncepcí v kapitole 4, naopak úvod práce je zkratkovitý a postrádá tak svůj základní smysl. Za velmi slabé považuji shrnutí aristotelské části (2.3), zde autorka nedokáže vytěžit výsledky z předchozího, poměrně dlouhého, výkladu.

Práce dle mého názoru představuje kompilát, který splňuje základní požadavky na bakalářskou práci. Nejvíce práci snižuje způsob práce se sekundární literaturou, který ji na mnoha místech činí jen těžce srozumitelnou.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Můžete vlastními slovy vysvětlit, jak Aristotelés chápe vzájemnou souvislost mezi časem, pohybem a jejich měřením?

2. Kterého ze zvolených sekundárních autorů považujete v kontextu Vaší práce za nejprínosnějšího a proč?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Navrhuji známku mezi velmi dobře a dobře s přihlédnutím k průběhu obhajoby.

Datum: 20. 5. 2015

Podpis:

